

ЉУБИЦА АРСИЋ, рођена 1955. у Београду. Пише прозу. Књиге приповедака: *Прсти у месо*, 1984; *Барујана*, 1991; *Цијеле бувине боје*, 1998; *Само за заводнице* (избор), 2003; *Тиџрасија од ѿиџра*, 2003; *Мацо, да л' ме волиш*, 2005; *All inclusive*, 2012. Романи: *Чувари казачке ивице*, 1988; *Зона сумрака*, 1997; *Икона*, 2001; *Манџо*, 2008; *Рајска врајта*, 2015; *Чувари казачке ивице*, 2017. Објавила и књигу: *Љубица Арсић – водич кроз ѿоеишчки и инишмни свеи*, 2011. Приредила више антологија.

ЈОВИЦА АЋИН, рођен 1946. у Зрењанину. Пише песме, кратке приче и есеје, преводи с немачког, француског и енглеског. Објављене књиге: *Унакрсти дивљина ѿаћења*, 1970; *Изазов херменеуишке*, 1975; *Паукова ѿолишника*, 1978; *Шљунак и маховина*, 1986; *Поеишка расијројсѿва*, 1987; *Дуже сенке краишких сенки*, 1991; *Поеишка кривоиворења*, 1991; *Унишѿишѿи ѿосле моје смрѿи*, 1993; *Гаѿања ѿо ѿејелу – о изнансѿвима и лоѿорима*, 1993; *Аѿокалишса Сад – наириш о Божансѿвеном маркизу*, 1995; *Лейиширов сановник*, 1996; *Неземаљске ѿјаве*, 1999; *Љуба Појовиш – одисеја једне сенке*, 2000; *Лебдеши објекѿи*, 2002; *Ко хоће да воли, мора да умре*, 2002; *Мали ероишски речник срѿскоѿ језика*, 2003; *Сенишѿиша и друѿи раскази* (на македонском), 2005; *Дневник изнане душе*, 2005; *Голи демони / Наѿе жене* (коаутор-илустратор М. Милетиш), 2006; *Прочишѿано у ѿивојим очима*, 2006; *Шеишња ѿо крову – сабрани кришежи Франца Кафке*, 2007; *Голи иришведач – о којечему изѿубљеном и нађеном*, 2008, 2011; *Ушѿе океана и друѿе ириче*, 2011; *Поеишка кривоиворења – у ираѿању за обманама*, 2013; *Јеванђеље ѿо маѿарцу и друѿе ириче о сишним свеишм ишренуцима*, 2013; *Сродници*, 2017.

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Завршио је српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду, где је мастерирао („Проза Стевана Раичковиша”) и докторирао („Књижевно дјело Борислава Михајловиша Михиза”, 2015). Баѿи се српском књижевношћу ХХ века, тј. српском савременом прозом.

МИХАИЛ БЕЛОВ (Михаил Валерѿевич Белѿв), рођен 1970. у Горком, данас Нижњи Новгород, Русија. Историчар, завршио 1992, и докторирао

2007. године на Државном универзитету Н. И. Лобачевски у Нижњем Новгороду, на којем је професор и шеф Одсека за нову и савремену историју. Области интересовања су му историографија, историја Словена, а посебно историја Срба и Србије. Објављене књиге: *Первое сербское восстание 1804–1813 гг. и Россия: события, документы, историография*, 1999; *У истоков сербской национальной идеологии: механизмы формирования и специфика развития: конец XVIII – середина 30-х гг. XIX века*, 2007.

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џоџ Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Теџу Кол итд.). Књиге песама: *У филиџрану рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника ситница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринџи читања*, 2006; *Нейоновљиви образац*, 2012.

МИЛИЦА ВИДИЋ, рођена 1989. у Сремској Митровици. Преводилац и судски тумач за француски и преводилац за француски и шпански језик. Стекла је диплому мастер студија на одсеку за романистику на Филозофском факултету у Новом Саду и на одсеку за хиспанистику Универзитета у Авињону у Француској. Бави се писаним и конференцијским превођењем, тренутно живи у Новом Саду.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клејва Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушџи језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји њраџови*, записи о вуковима, 1987; *Градишћа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ ѓора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круџ*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Поврајџак у Раванџрад*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Оџвсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чијања џаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи Мира Вуксановића*, 1–3, 2011; *Бихџоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ћоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме

у прози, есејичићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поезици, 2015. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (приредио М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (приредио М. Јевтић), 2011. Приредио више књига српских писаца.

ВУЛЕ ЖУРИЋ, рођен 1969. у Сарајеву, БиХ. Пише прозу и радио-драме. Књиге приповедака: *Умри мушки*, 1991; *Двије године хладноће*, 1995; *У кревету са Мадоном*, 1998; *Валцери и сношјаји*, 2001; *Кашеначо*, 2011; *Тајна црвеног замка*, 2015; *Роман без ормана*, 2017. Романи: *Благи дани зајим прођу*, 2001; *Ринфуз*, 2003; *Тиџеро*, 2005; *Црне ћурке и друга књига Црних ћурки*, 2006; *Мртве браве*, 2008; *Народњакова смрт*, 2009; *Недеља пацова*, 2010; *Српска трилогија – бабилонијада*, 2012; *Република Ђојић – народноослободилачки роман у девет офанзива*, 2015; *Помор и стпрах – јовеси о зајису на кужном јеванђељу*, 2018. Књига радио-драма: *Црни злас за белу харитију – седам радио-драма о српским јисцима*, 2017.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохом српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска триовјетка између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-поучна периодика „Јавор” и „Ситражилово”*, 1987; *Модел књижевне зовора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевност Српске Крајине*, 1998; *Основи текнологије*, 2001; *Свијет и прича*, 2002; *„Ситармали” Јована Јовановића Змаја* (студија и избор текстова), 2005; *Ка поетици српског реализма*, 2007; *Озледи о Ситерији*, 2007; *Књижевна периодика српског реализма*, 2008; *Врела у врлети – о књижевној бацибини Срба у Хрвајској*, 2009; *Ка зенези српске поезије – прегледи и студије*, 2011; *У маици приче – о дјелу Јована Радуловића*, 2013; *Зачио чииаји Досијеја? – Досијеј Обрадовић и српска култура*, 2015; *Догађај и прича – српска мемоарско-аутибиографска проза*, 2015. Приредио више књига српских писаца (Сима Милутиновић Сарајлија, Ђура Јакшић, Ђорђе Марковић Кодер, Милош Црњански, Бранко Радичевић, Лаза Костић, Симо Матавуљ, Милован Видаковић, Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караџић...) и антологија.

ЏЕФРИ ЈУЏИНИДИС (Jeffrey Kent Eugenides), рођен 1960. у Детроиту, САД. Две године по завршетку студија енглеског и креативног писања на Универзитету Стенфорд објавио је прву кратку причу. Његова проза је објављивана у многобројним часописима, између осталих и *Њујоркеру* и *Париз ривјуу*. Његова прва књига *The Virgin Suicides* (*Самубистиво невиности*, преведена на српски 2011), објављена 1993. године, доживела је врхунац успеха 1999. године, захваљујући филмској адаптацији Софије Кополе. Скоро десет година касније објављује роман *Middlesex*

(Мидлсекс – нешто између, преведен на српски 2004), оригиналну, епску причу о судбини бића које у себи обједињује оба пола, за коју је награђен Пулицеровом наградом 2002. године, а добитник је и бројних других награда и књижевних стипендија. Године 2011. објавио је свој трећи роман *The Marriage Plot* (Брачни зајлеји, преведен на српски 2014), а 2017. и прву збирку прича *Fresh Complaint*. Живи у Принстону, у савезној држави Њу Џерси. (А. Б.)

КАМИЈ ЛОРАНС (Camille Laurens), рођена 1957. у Дижону, Француска; право име јој је Лоранс Риел (Laurens Ruel). Француска списатељица, свој први роман *Index* (Индекс) објавила је 1991. године. Српским читаоцима је пре свега позната по својим романима *Ni moi ni toi* (Ни ја ни ти, 2004) и *Dans ces bras-là* (У њом задрљају, 2004). Пише романе, есеје, али и колумне за више француских дневних листова. Интересује се за све врсте уметности и зато је објавила, 2017, есеј под насловом *La petite danseuse de quatorze ans* (Мала плесачица од 14 година) инспирисана чувеном истоименом скулптуром Едгара Дегаа. Последњи роман *Celle que vous croyez* (Мођла бих јо бијти ја) објавила је 2015. године. За свој књижевни рад добила је награду Фемина (Femina), као и награду Ренодо (Renaudaut), коју су јој доделили француски гимназијалци за роман *У њом задрљају*. Два пута је била номинована за награду Гонкур (Goncourt), за романе *У њом задрљају* (2000) и *Ни ти ни ја* (2006). Романи су јој преведени на тридесетак светских језика. Носилац је ордена витеза уметности и књижевност француског министарства културе. (В. М.)

ВЕЛИМИР МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1989. у Смедереву. Завршио је основне и мастер студије француског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Области интересовања су му француска књижевност XIX и XX века, рат у књижевности, савремена француска књижевност. Објавио је драмски текст *Друзи њоред мене*, 2014. и био уредник збирке прича посвећене стогодишњици Великог рата *Приче бола и њоноса*, 2014.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар. Објављене књиге: *С-авейи кријтике, с-окови њоезије*, 1990; *Свейислав Сџефановић – ѡрејечча модернизма*, 1993; *С мером и без ње*, 1993; *Суочавања*, 1999; *Сџвари које су ѡрошле*, 2003; *Сџари лисац*, 2003; *Случајна књиђа – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Срџска ѡесничка модерна*, 2006; *Сџине књиђе – о ѡрејисци срџских ѡисаца*, 2007; *Слајка књиђа*, 2008; *Седам белезака – мала књиђа о Црђанском*, 2009; *Савичениа – срџски књижевници искоса*, 2010; *Свейи мирис ѡамџивека – фрађмениџи о Лази Косџићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам бређулака – књиђа о Црђанском*, 2013; *Славни Шајкац о Лази Косџићу*, 2014;

Слово тврдо – о ирејисци Илариона Руварца, 2016; *Сви моји банајски ијисци – ириказе и ирикази*, 2016; *Светислав Стефановић, ојей*, 2016; *Срејен Марић*, 2017; *Срјских новина додајак и друји додаци*, 2017. Приредио више књига и антологија.

МИХАЛЛО ПАНТИЋ, рођен 1957. у Београду. Пише приповетке, књижевну критику, есеје и студије. Књиге прича: *Хроника собе*, 1984; *Вондер у Берлину*, 1987; *Песници, ијисци & ојјала менажерја*, 1992; *Не могу да се сејим једне реченице*, 1993; *Новобеоградске ириче*, 1994; *Седми дан коцаве*, 1999; *Јујиро јосле*, 2001; *Ако је јо љубав*, 2003; *Најлејше ириче Михајла Панјића*, 2004; *Жена у мујким цијелама – the best of* (избор), 2006; *Првих десет јодина*, 2006; *Овога јуја о болу*, 2007; *Све ириче Михајла Панјића I–IV*, 2007; *Ириче на јују*, 2010; *Ходање јо облацима*, 2013; *Када ме ујледа оно цијо ирајим*, 2017. Студије, критике, огледи, критичка проза, путописи: *Искушења сажејосји*, 1984; *Александријски синдром I–4*, 1987, 1994, 1999, 2003; *Пројив сјстематичносји*, 1988; *Шум Вавилона* (коаутор В. Павковић), 1988; *Десет јесама, десет разјовора* (коаутор С. Зубановић), 1992; *Нови ирилози за савремену срјску јоезију*, 1994; *Puzzle*, 1995; *Шја чииам и ција ми се дојаја – (лични азбучник ијсаца)*, 1998; *Киш*, 1998; *Модернисјичко иријоведање*, 1999; *Торјура шексја (puzzle II)*, 2000; *Ојледи о свакодневици (puzzle III)*, 2001; *Свет иза свеја*, 2002; *Кайејан собне јловидбе (puzzle IV)*, 2003; *Шја чииам и ција ми се дојаја – (лични азбучник ијсаца) 2, Свакодневник чииања*, 2004; *Живој је ујраво у јоку (puzzle V)*, 2005; *Писци јоворе*, 2007; *Друји свет иза свеја*, 2009; *Неизјубјено време*, 2009; *Сланкамен (puzzle VI)*, 2009; *Шја чииам и ција ми се дојаја – (лични азбучник ијсаца) 3, Дневник једној уживаоца чииања*, 2009; *A short history of Serbian literature* (група аутора), 2011; *Бији рокенрол* (коаутор П. Поповић), 2011; *Сјан без адресе (puzzle VII)*, 2014; *Од сјиха до сјиха – свет иза свеја 3*, 2014; *Ириче од воде – све рибе Србије* (коаутор М. Туцовић), 2014; *Основи срјској иријоведања*, 2015; *Шја чииам и ција ми се дојаја – (лични азбучник ијсаца) 4, Чииаји, ција друјо*, 2016. Приредио више књига, антологија и зборника.

ДЕЈАН ПЕТРОВИЋ, рођен 1977. у Осијеку, Хрватска. Дипломирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. Двогодишње постдипломске студије из политичких наука завршио на Универзитету у Болоњи. На трећем програму радио Београда му је емитовано око две стотине осамдесет емисија, углавном из области филма. Аутор више стотина есеја, ауторских и стручних текстова, приказа књига, интервјуа, превода и филмских критика. Објављене књиге: *Асјекји јлобализације*, 2009; *Далеко је Хадерсфилд*, 2011.

АНЖЕЛА ПРОХОРОВА, рођена 1970. у Дњепропетровску, бивши СССР, где је живела до своје седме године. Тренутно живи у Новом Саду. Године 2015. је стекла звање доктора филолошких наука на Одсеку за славистику Филозофског факултета у Новом Саду. Запослена је као доцент за руски језик на Одсеку за славистику на истом факултету. Бави се истраживањима у области лингвокултурологије, научним и књижевним превођењем.

ДАНИЦА СТУПАР, рођена 1993. у Београду. Од 2017. је на докторским студијама Факултета ликовних уметности у Београду, на смеру уметничка графика. Пише есеје, студије, књижевну и ликовну критику, објављује у периодици.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о души и друге веселе њриче*, 1970; *Тајна њрејиска*, 1976; *Наше зоре вук*, 1976; *Хулим и њосвећујем*, 1977; *Црна је маџи недјеља*, 1983; *Тајна њрејиска и друге њјесме*, 1985; *Праџ*, 1986; *Ринџ*, 1987; *Изабране њјесме*, 1988; *Сарајевски рукоџис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој њсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јаџио* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаџослов изџнансџива*, 2001; *Сарајевски рукоџис – 33 изабране њјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Свеџио и њроклеџио*, 2009; *Анђео ми бану кроз решеџиџе*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаџиа свезда*, 2012; *Свакодневни смак свеџеџиа*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни џламен – изабране и нове џубавне њјесме*, 2015; *Христџова луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјесџиа – џуџиоџисци (у џпрози и сџиџху)*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрана дјела*, 1–4 (*Поезџија; Твоје срце, зеко; Језик и неизреџиво – џјеснички џорџреџи; По налозџима џоезџје*). Саставио више песничких антологија.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ